

Drejer: Hvis jeg tør ansee den høitærede Ministers Udtalelse for en bestemt Erklæring om, at der i den Instrux, som skal gives Vedkommende, vil udtrykkelig blive gjort Bemærkning om, at det er en Selvfølge, at Tiender blive at sætte i Klasse med Skatter og Kommuneafgifter, saa finder jeg for mit Vedkommende ikke nogen sær Grund til at fastholde det stillede Vædringsforslag; men forinden jeg dog endelig erklærer mig i saa Henseende, turde jeg maaskee udbede mig den høitærede Ministers hyderligere Erklæring i saa Henseende, navnlig om den høitærede Minister er bestemt paa at optage i Instruxen, at Tiender selvfølgerlig maae henregnes til de Afgifter, der kunne fradrages Indtægten.

Indenrigsministeren: Det er ganske vist min Mening, at Tienderne eller Tiendervederlaget hører til de Afgifter, som vedkommende Eiendomsbesidder i Henhold til Slutningen af § 8 maa kunne fradrage sine Indtægter, inden disse beregnes til Skatteansættelse, og jeg er ogsaa findet at indføre det Fornødne derom i den Veiledning, som jeg skal give.

Drejer: Efter denne Erklæring af den høitærede Indenrigsminister og i Tillid til, at han vil komme til at give den omtalte Instrux, har jeg for mit Vedkommende ikke Noget imod at spare Tiden og tage Vædringsforslaget tilbage. Selvfølgerlig gjælder dette ogsaa de under Nr. 5 og 6 opførte, da jeg for mit Vedkommende anseer dem for at være af mindre Vigtighed. Jeg tager altsaa samtlige af mig til dette Affnit stillede Vædringsforslag tilbage, haabende, at mine Medforslagsstillere deri ere enige.

Brockdorff: Jeg tiltræder ganske den af min ærede Medforslagsstiller afgivne Erklæring.

Frandsen: Jeg ligeledes.

Da Ingen optog Forslagene, vare de saaledes bortfaldne.

Da ikke Flere begjærede Ordet, erklæredes Forhandlingen af dette Affnit for sluttet, efterat Formanden forinden havde bemærket, at han kun vilde lade de Paragrafer afstemme, med Hensyn til hvilke det maatte blive forlangt.

Som sidste Affnit fattes Resten af Lovforslaget, §§ 10—24, med de de dertil stillede Vædringsforslag, Nr. 8—14, under Forhandling.

Drejer: Jeg tilligemed to andre ærede Medlemmer af Thinget have tilladt os under Nr. 8 at stille et Forslag, hvis Hensigt er at lette Udførelsen af Loven i et Tilfælde, der ikke saa sjældent vil forekomme, og som uden en hyderligere Forklaring i selve Loven vil medføre store Vanskeligheder paa sine Steder. Det er nemlig det Tilfælde, — ikke hvor en Mand eier flere selvstændige Eiendomme i forskellige Sogne, til hvilket Tilfælde jeg iøvrigt antager, at Lovforslaget i Særdeleshed sigter — men hvor et samlet Agerbrug har Jord, der strækker sig ind i flere Sogne. I dette Tilfælde vil der opstaae betydelige Uligheder og Vanskeligheder og maaskee andre uheldige Forhold, hvis Lovens Bestemmelse om Ansættelse af Indtægt, der gaar ud paa, at i hvert Sogn, hvor en Eiendom findes, har vedkommende Sognestanderstab for den Deel, der findes indenfor Kommunens Grændser, at ansætte Indtægten, bliver staaende. Altsaa for et saadant samlet Agerbrug, der har en Deel af en Mark i et, og en Deel i et andet Sogn, og maaskee Hovedstykket i et tredie Sogn, skal en fremmed Kommune, som ikke hidtil har havt nogen som helst Veilighed til at undersøge eller bestemme Skattebyrden for vedkommende Eier, for det Stykke Jord, der rækker ind i Kommunen ansætte en Indtægt; et andet fremmed Sogns Bestyrelse skal gjøre det Samme for den Deel af Jorden, der rækker ind i dens Sogn, og endelig skal det tredie Forstanderskab ansætte Indtægten for den Deel af Jorden, der ligger i det Sogn, hvor Gaarden eller Bopælen er. Jeg troer, at det er et meget uheldigt Forhold. Jeg skulde helst have ønsket, at man kunde have faaet en Bestemmelse, hvorefter i saadanne Tilfælde vedkommende Eier eller Bruger skulde svare sin hele Indtægtsstat til det Sogn, hvori han har